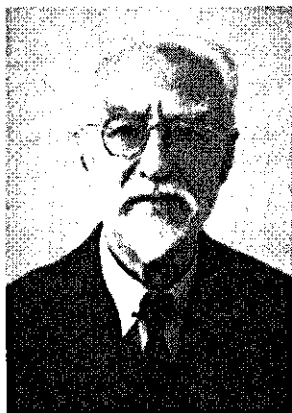

Mededelingen van de Nederlandse Bosbouw Vereniging

IN MEMORIAM Ir A. E. JURRIAANSE

Op 30 april 1960 overleed op 82-jarige leeftijd ir A. E. Jurriaanse, nestor van onze vereniging, die vanaf 1915 het beheer over zijn bekende landgoed „Leuvenhorst” bij Hulshorst heeft gevoerd.

Jurriaanse, die van huis uit werktuigkundig-ingenieur was — hij werkte bij de N.S. en bij Stork en was van 1911 tot 1938 octrooi-bezorger — had van zijn taak als bosbouwer eigen opvattingen, die nauw verband hielden met zijn levensbeschouwing. Wellicht is dit ook de reden, dat deze man met grote gaven van verstand en hart zich toch maar zelden op de voorgrond plaatste, maar in bescheidenheid bijzonder werk op zijn landgoed tot stand bracht. Enig inzicht

in zijn bosbouwkundige opvattingen en zijn gedachtenwereld verkreeg men, toen de Nederlandse Bosbouw Vereniging in 1953 haar voorjaars-excursie naar „Leuvenhorst” maakte.

Jurriaanse schreef in het meinumner van ons tijdschrift een inleiding tot deze excursie, niet slechts over het landgoed zelf, maar ook over enige hem eigen bosbouwkundige begrippen. Zijn werk- en denkwijze in de bosbouw hadden als basis een diepe eerbied voor de wijsheid in de natuur en een intens gevoel voor haar schoonheid. Bij al zijn bosbouwkundige overwegingen en maatregelen was de natuur, de natuurlijke levensgemeenschap van het bos, voor hem richtsnoer. Daarbij was Jurriaanse ervan doordrongen, dat de mens tot taak heeft die levensgemeenschap van het bos dienstbaar aan zich te maken, doch op zodanige wijze, dat hij de natuur niet tracht te overheersen, maar te leiden. Het behoeft geen verwondering te wekken, dat een man als Jurriaanse steeds ernaar heeft gestreefd om de rijke natuur in zijn bezit voor velen — niet in het minst talloze kampeeders — open te stellen, opdat ook zij daarvan konden genieten.

Wie het voorrecht heeft genoten om ir Jurriaanse wat meer van nabij te leren kennen, zal met dankbaarheid erkennen, dat men na een rondgang met hem door zijn bossen en de daarbij gevoerde gesprekken huiswaarts ging met verrijkte levenswijsheid en stof tot overdenking. Deze regels, aan zijn nagedachtenis gewijd, kunnen niet beter worden besloten dan met zijn eigen woorden uit bovenbedoeld artikel.

Het Bos spreekt „Ik toon U het Leven als een Openbaring van de oneindige verscheidenheid, van de macht, van de schoonheid en van de liefde in de Schepping”.

F. W. Wessels.